

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som behandler Lovforslaget om Kontorudgifter for forskellige Retsbetjentembeder.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelse af Ejendomsskyld til Staten og Bidrag til Amtsrepartitionsfonden af nogle Huslodder under Frederiksborg Amt m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3715).

Sagen sattes under Forhandling.

Thomas Larsen: Det foreliggende Lovforslag er en nødvendig Følge af Loven om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903. Ærede Medlemmer ville jo klart erindre, at denne Lov fastslaar, at enhver selvstændig Landejendom skal vurderes og ansættes i Skat efter Ejendomsskyld. Ved Gennemførelsen af den nævnte Lov viste der sig imidlertid for Frederiksborg Amt nogle Vanskeligheder, og der er til Regeringen indkommet forskellige Andragender fra en Del Beboere derude, navnlig Beboerne af en Del Fæstehuse, om at faa disse Forhold ændrede. Det har da vist sig, at en særlig Lov dertil er nødvendig for at undgaa, at disse Husfæstere ansættes til en uretfærdig Skattesvarelse. Et saadant Forslag foreligger altsaa nu til Forhandling paa Tingets Bord, og jeg er den højtærede Finansminister taknemmelig for dets Fremsættelse.

De i Forslaget antydede Forhold skal jeg ganske kort berøre uden i øvrigt at komme dybere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, da det jo kun indeholder faa Paragraffer, der alle ere meget let overskuelige og tillige ere ret udførligt belyste

gennem de Anmærkninger, der ledsage Forslaget. Der findes for Tiden en stor Mængde Fæstehuse dernede i Frederiksborg og Kronborg Distrikter — der har fra gammel Tid været endnu flere —, og den Skattesvarelse, de skulle yde, grunder sig paa nogle gamle Lovbestemmelser, der kunne forfølges helt ned til 1783. Imidlertid er en hel Del af disse smaa Fæstejendomme efterhaanden gaaet over til Selveje, og det er altsaa ikke disse Huse, der her er Tale om. Tilbage er der dog et ikke ringe Antal. Der er saaledes, efter hvad der oplyses i Bemærkningerne, der ledsage Lovforslaget, 379 Huse paa Frederiksborg Distrikt og paa Kronborg Distrikt 387. For disse gælde endnu nogle meget gamle Bestemmelser af 1792 om, at det ved Bortfæstning af Husene skal fastsættes i Gaardskøderne, at Husmændene ere fritagne for at svare Skatter af Jorden, men at foruden Jordebogsafgift skal der indbetales til Jordebogskassen 2 Rdlr. pr. Td. Land, men saa kunde Gaardmændene, som havde Skattesvarelse for Husene, igen af Jordebogskassen hæve disse 2 Rdlr. pr. Td. Land som Erstatning for det, de oprindeligt havde svaret for Husene. Det var et ganske ejendommeligt Skuffesystem, et helt Kredsløb, hvorved Pengene helt eller delvis kom tilbage til de samme Lommer, som fra første Færd havde udredet Skatterne. Det Beløb, der er Tale om, er ikke overordentlig stort. Det udgør, efter hvad der er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, kun ca. 4,000 Kr., men selv om det er et mindre Beløb, er det alligevel nødvendigt, at der bliver taget Sigte paa at ordne disse Forhold paa en tidssvarende Maade. Et saadant Omsvøbsdepartement, som jeg her har antydnet, maa anses for at være uforneligt med en praktisk Gennemførelse af Loven om Ejendomsskyld, bl. a. ogsaa fordi Husmændene gennem denne Form af Skattesvarelse dog kunde have en vis Afhængighedsfølelse, idet Gaardmændene paa en Maade kom til at optræde som Fideikommissarier overfor Husmændene, skønt Husmændenes Skattesvarelse til Gaardmændene sker ad en Omvej, nemlig gennem Jordebogskassen. Gaardmændene kunne heller ikke ansættes til at udrede en Del af de Skatter, som gennem Ejendomsskylden paahvile de paagældende selvstændige Jorder og Bygninger. Derfor tager Lovforslaget Sigte paa at ordne dette Forhold saaledes, at Ejendomsskylden indføres helt for disse Ejendommers Vedkommende. Den er allerede praktiseret, men